РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ

НА ЗАКОНА ЗА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА

Параграф единствен. В чл. 10, след края на ал. 1 се добавя следното изречение:

„Патриаршеската катедрала е храм-паметникът "Свети Александър Невски" в град София със статут на ставропигиален храм съгласно Устава на Българската православна църква – Българска Патриаршия, и като такъв частта за свещенослужение и анексите към тази част са нейна собственост.”

Законът е приет от 42-ро Народно събрание на ..... 2014 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ВНОСИТЕЛИ:

Димитър Дъбов

Пламен Славов

Татяна Буруджиева

МОТИВИ
КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА

Храм-паметникът "Свети Александър Невски" е въздигнат по решение от 13 април 1879 г. на Учредителното събрание, променено с решение от 15 декември 1880 г. на княз Александър I, обявено пред Второто обикновено Народно събрание на 17 декември 1880 г. - храмът да се построи в гр. София. С прокламация от 19 февруари 1881 г. държавният глава призовава българския народ да подпомогне строителството на храма. Създават се Централна комисия и специален комитет, а по-късно и строителна комисия, съответно за събирането на средства и въздигането на храма. Строителството е завършено през 1912 г.

Целта на съграждането на храма е да се увековечи за поколенията чувството на признателност към руския народ за Освобождението чрез веществен знак - храм, посветен на името на св. Александър Невски, патрон и покровител на Русия. Обръщението на Комитета при Централната комисия е отправено към православните българи. В съзвучие с това е и изискването по Инструкцията за съставяне на комисии и за събиране на доброволни пожертвования и дарения само от българи. С решение на Министерския съвет (протокол № 220 от 5 септември 1913 г.) е постановено да се предадат на Светия Синод на Българската православна църква архивът, деловодството и счетоводството на строителната комисия и на комитета, „но още и издържането (...) и управлението на храма "Свети Александър Невски“. В писмо от 31 януари 1913 г. на министъра на обществените сгради, пътищата и благоустройството до министъра на външните работи се посочва

предходно решение на Министерския съвет храмът да мине "във ведомството“ на Светия Синод.

Храм-паметникът е признат за ставропигиален от правителството след разменена кореспонденция със Светия Синод и като такъв е осветен на 12, 13 и 14 септември 1924 г. На 17 септември 1924 г. Светият Синод приема Наредба за управлението на Ставропигиалния храм-паметник „Св. Александър Невски" в София.

С предложения законопроект се урежда и законодателно исторически установеният статут на Ставропигиален храм-паметник „Свети Александър Невски", предоставен за вечни времена на Българската православна църква – Българска Патриаршия, с оглед на целите, за които е съграден.

Сутеренното пространство на Ставропигиалния храм-паметник „Св. Александър Невски" от 1964 г. се ползва като експозиционно пространство за представяне на най-ценните български икони и стенописи от XII-XIX в. Тази функция съответства на функцията на сградата и следва да се съхрани. Това е една от най-популярните музейни експозиции у нас и се посещава от десетки хиляди туристи. Нейни експонати участват във всички големи изложения на раннохристиянско и византийско изкуство по света. Ето защо сутеренният етаж следва да бъде публична държавна собственост, а останалата част от сградата да се предостави в собственост на Българската патриаршия.

ВНОСИТЕЛИ:

Димитър Дъбов

Пламен Славов

Татяна Буруджиева